

15. X. 1844

24. XI. 1906

Domovini!

O, vdova tožna, zapuščena,
ti mati toliko sirot,
s krvjó, solzámi napojena,
ki bol poznaš le, nič dobrot,
oj, mati vdanega ti sina,
oj, zlata mati — domovina!

Ti krasna si, krasnejše ni,
kar jih obseva zarja dneva;
krepostna si, vsa vredna ti,
da krona venča te kraljeva!
A trnjev le tvoj venec je,
in rod tvoj rod-mučenec je;
sovražni svet te le prezira,
prezira te in te zatira!
Kdaj to gorje pač mine ti?

Kdaj se oko ti vjasni kalno?
Kdaj slečeš to obleko žalno,
kdaj solnce zlato sine ti?
O, da z močjó in srečo, slavo,
ne s krono trnjevo nebo
ovilo bi ti sveto glavo —
kako bi jaz ti pel glasno!
A ker nihče ne šteje te,
ker ves te svet tepta z nogami,
jaz ljubim tem srčneje te,
jaz ljubim tem zvesteje te,
a ljubim te s solzámi!
Oj, mati moja domovina,
ljubezen moja ti edina,
Bog čuvaj dobrotljivi te,
Bog živi te, Bog živi te!

S. Gregorčič.

Opomba uredništva: Prekrasno Gregorčičevo pesem „Domovini“ priobčujemo v proslavo desetletnice smrti našega ljubljenega in nepozabnega pesnika, ki smo jo praznovali dne 24. novembra 1916. — Naučite se to pesem na pamet in je nikoli ne pozabite! — „Zvonček“ je o Gregorčiču že obširneje pisal, in sicer v V. letniku na strani 280–282 ter v VIII. letniku na strani 20. — Opozarjamo na ta dva spisa! — Slava spominu miljenca slovenskega naroda — pesnika in proroka Simona Gregorčiča!